

Abstrakt

Předkládaná bakalářská práce se zabývá kulturním šokem a adaptací u studentů programu Erasmus na základě výzkumu se studenty na irské univerzitě. Výzkum probíhal prostřednictvím biografických rozhovorů s devíti studentkami účastnicemi se tohoto programu. Z výzkumu bylo zjištěno, že u respondentek neprobíhal kulturní šok, ale adaptace se většinou týkala osobních změn a výzev, které jim pobyt přinesl. Práce shrnuje hlavní adaptační témata, skrze která respondentky adaptaci konstruují, a to jazykovou, akademickou, praktickou, sociální adaptaci a adaptaci na absenci blízkých. Pocit adaptace v jednotlivých oblastech roste, dokud nezačne zkouškové období, které tento proces naruší. Práce dále přirovnává průběh pobytu k přechodovému rituálu, kdy je rozdělen na tři základní fáze, a to fázi před odjezdem (pre-liminální), fázi pobytu v zahraničí (liminální) a fázi po návratu (post-liminální). Přechodový rituál je i jedním ze způsobů, jakým lze vysvětlit význam či definici situace pro samotné respondentky. Dalšími způsoby, jak je význam pobytu vnímán, je dobrodružství a vývoj a lepší poznání sebe sama (cesta za existenciální autenticitou). Práce se okrajově dotýká i toho, jaký význam má kultura pro studentky na programu Erasmus. To se ukázalo jako velmi individuální, nicméně lze u některých respondentek sledovat snahu o poznání kultury skrze konstruktivní autenticitu, tedy skrze jejich konstrukce o tom, co je a co není irské.